

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: علی کاظمی
۲۷ مارچ ۲۰۲۴

یک ارتش مشترک نظامی می‌تواند کاری را که فرانسه قادر نبود انجام دهد

در روز ۱۶ مارچ امسال، سرهنگ «آمادو رحمان»، سخنگوی «شورای ملی برای نجات وطن» (CNSP)، شورای نظامی حاکم بر نیجر، اعلام کرد که دولت توافق‌نامه نظامی با آمریکا را، که به این کشور اجازه حضور نظامی در خاک نیجر را می‌داد، لغو کرده است. او افزود که پروازهای ایالات متحده بر فراز خاک این کشور در هفته‌های اخیر غیرقانونی بوده است.

سخنگوی شورا در ادامه چنین گفت: دولت نیجر با در نظر گرفتن خواسته‌ها و منافع مردم و در راستای انجام مسئولیت‌های خود، تصمیم گرفت تا توافق‌نامه نظامی با آمریکا را لغو نماید. «رحمان» با بیان این‌که حضور نظامی آمریکا غیرقانونی و ناقض همه قوانین اساسی و دموکراتیک است، تأکید کرد که توافق مذکور ناعادلانه بوده و در ۶ جولای ۲۰۱۲ به‌صورت یکجانبه از سوی آمریکا تحمیل شده بود.

ارتش آمریکا چندین سال است که یک پایگاه هوایی بزرگ پهبادی را در شهر «آغادیز»، در حدود ۹۲۰ کیلومتری پایتخت نیامی، در اختیار دارد. حدود ۱۱۰۰ سرباز آمریکایی و به‌علاوه تعدادی کارمندان غیرنظامی وزارت دفاع آمریکا در نیجر حضور دارند. تا چندی پیش، نیجر نقش اصلی را در عملیات ارتش ایالات متحده در منطقه ساحل آفریقا به‌عهده داشت. بهانه اصلی ایالات متحده برای حضور نظامی در نیجر «نگرانی» از گسترش خشونت در منطقه، و مبارزه با سازمان‌های تروریستی در غرب آفریقا است. بسیاری از گروه‌های تروریست این منطقه با القاعده و گروه‌های افراطی داعش بیعت کرده‌اند.

دولت جدید نیجر، که از زمان برکناری «محمد بازوم»، رئیس‌جمهور طرفدار غرب، در جولای گذشته به قدرت رسید، اقداماتی را برای قطع روابط با شرکای نظامی سابق انجام داده است. از جمله، در پایان سال گذشته، این دولت قراردادهای همکاری نظامی با فرانسه را نیز لغو کرد و فرانسه مجبور شد که در تاریخ ۲۲ دسامبر سال گذشته نیروهای خود را از نیجر خارج نماید. نیجر همچنین مشارکت امنیتی خود با اتحادیه اروپا را پایان داد. سه کشور ساحل — مالی، نیجر، و بوركینافاسو — از سال ۲۰۱۱ به دنبال مداخله ناتو در لیبیا، که منجر به کشته شدن سرهنگ قذافی شد، با افزایش دشواری‌های امنیتی متعدد، مانند تهدیدات تروریستی، درگیری‌های میان قومی، قاچاق مواد مخدر و اسلحه و مشکلات مربوط به اعمال حاکمیت و توسعه اقتصادی مواجه بوده‌اند. هر سه کشور روابط نظامی خود را با فرانسه به دلیل مداخله و ناکارایی نیروهای فرانسوی در مقابله با نیروهای ارتجاعی مذهبی در منطقه، علی‌رغم بیش از یک دهه مشارکت، قطع کردند. رهبران این کشورها این واقعیت را دریافته‌اند که نمی‌توانند به کشورهای غربی، مانند فرانسه و ایالات متحده، تکیه کنند، زیرا آن‌ها به جای این‌که واقعاً مایل به کمک به مبارزه با تروریسم باشند، مشتاق دامن زدن به بی‌ثباتی مدام در منطقه و در پی حفظ اهداف ژئوپلیتیک خود در آفریقا هستند.

ایجاد یک نیروی مشترک

خلاً ناشی از ترک نیروهای نظامی غربی در منطقه لزوم همکاری نظامی میان این سه کشور را به‌فوریت نشان داد. لذا این سه کشور طی منشوری در دسامبر سال گذشته (۲۰۲۳) توافق کردند که طی ائتلافی (AES)، نیروی نظامی مشترکی برای جابگویی به دشواری‌های امنیتی موجود در منطقه تشکیل گردد. وظیفه این نیروی مشترک جابگویی به تهدیدات امنیتی، مانند تروریسم، جنایات سازمان‌یافته و درگیری‌های مسلحانه داخلی و خارجی در هر سه کشور است؛ تهدیداتی که اغلب ناشی از تحریکات قدرت‌های امپریالیستی مانند ایالات متحده و فرانسه در منطقه است. یکی از مشکلات اساسی که این کشورها با آن مواجهند عدم وجود سرویس‌های اطلاعاتی داخلی یا خارجی و همچنین توانایی ضدجاسوسی قدرتمند برای پیش‌بینی حملات تروریستی است. مبارزه با تروریسم علاوه بر اقدامات نظامی نیاز به نفوذ، ردیابی همدستان و خنثی کردن رهبران از طریق مأموریت‌های مخفیانه دارد. تا زمانی که ابزارهای نظارتی و اطلاعاتی به قدرت‌های استعماری سابق مانند فرانسه سپرده شود، مبارزه با تروریسم موفق نخواهد بود. با ایجاد یک نیروی مشترک، کشورهای ساحل قادر خواهند بود با هماهنگی کردن تلاش‌های خود، اطلاعات و منابع را به‌اشتراک بگذارند و عملیات مشترک را برای مبارزه با تهدیدات امنیتی علیه کشورهای خود و منطقه انجام دهند. به‌موازات تحکیم این همکاری‌های منطقه‌ای، این کشورها باید فوراً همکاری‌های نظامی خود را با کشورهای جبهه ضدامپریالیستی تشدید بخشند.

در امر مهم مبارزه با تروریسم و افراطی‌گری، به‌موازات اقدامات نظامی، باید رویکردی جامع از طریق برنامه‌های توسعه، آموزش، و حمایت از حقوق توده‌های مردم، اتخاذ گردد. اگر ائتلاف کشورهای ساحل پاسخ‌گوی این نیازهای حیاتی مردم منطقه نباشد، مبارزه با تروریسم و ناامنی بی‌نتیجه خواهد بود، مردم همچنان رنج خواهند برد و علی‌رغم اراده رهبران و ارتش، مناطق تحت اشغال جنایتکاران با هر حمله گسترش بیشتری خواهد داشت.

منبع: راشیا تودی، ۱۸ مارچ ۲۰۲۴

<https://www.rt.com/africa/594306-sahel-security-joint-force-help/>